Kultur

Makrellrevyen 2026 blir framført av Fredrik Landmark, Mathea Kilane, Maria Elise Thorkildsen, Thomas Askeland Svendsen, Kjetil Stray Homme og Miriam Myrtel Pedersen.
Foto: Gunstein Myre

Makrellrevyen holder koken

Årets utgave av Makrellrevyen er ikke perfekt på verken den ene eller andre måten. Innimellom blir det veldig gøy likevel.

Revyanmeldelse
Roy Søbstad
Film- og konsertanmelder
roysobstad@gmail.com

Mer enn noe er det skuespillerne som gjør *Nå koker det greit* til en festlig opplevelse.

I en forestilling med høyt tempo og hyppige sceneskift, får Mathea Kilane, Kjetil Stray Homme, Fredrik Landmark, Thomas Askeland Svendsen, Miriam Myrtel Pedersen og Maria Elise Thorkildsen vist seg fra et utall forskjellige sider.

De synger, de danser, de bedriver verbal akrobatikk, de har på seg de teitest tenkelige kostymer. Og selv når sketsjene er på sitt svakeste, kaster ensemblet seg over dem med en spilleglede som ikke kan unngå å smitte over på publikum.

Det er ikke dermed sagt at ensemblet ikke har fått godt materiale å jobbe med.

På sitt beste er det både inspirert og poengtert. Jeg tenker blant annet på en rap til forsvar for Marius Borg Høiby («Han har jo lovet å ikke voldta flere!») og en kikk på bakrommet hos Søgne Misjonskirke, hvor absolutt alt later til å være greit unntatt det-du-vet. Her viser en ellers snill revy at den også har en giftig side.

I tillegg liker jeg enkle, egentlig helt tradisjonelle revynumre som det hvor en introvert og en ekstrovert havner i samme badstu. Og det hvor tre kvinners dulling over en barnevogn antar stadig mer urovekkende former («Ho e te å ede opp!»), nærmer seg rett og slett noe genialt.

> **Her viser en ellers snill revy at den også har en giftig side.**

Kveldens største latterbrøl kommer idet et svært underlig, svært langsomt nummer som involverer kaffe og noen bisarre masker, ender med en fullstendig overrumplende punchline.

Dessverre lider flere andre innslag under en mangel på nettopp punchlines. Atter andre bygger på uklare ideer om undercover-tannleger og en forsvunnet bror og hva det nå var for noe.

Miriam Myrtel Pedersens countrylåt er ett eksempel på noe som fungerer først og fremst fordi det blir så forbasket godt framført.

Det hjelper også at alt sammen framstår helt upretensiøst. I denne revyen tar musikerne seg en øl på scenen, mens den hele og fulle scenografien består av noen pappbølger, noen pappskyer og en pappkasse med Kunstsilo påmalt.

Og tekniske problemer med en høyttaler blir bare en mulighet til å finne på noe ekstra tullball.

Slik lykkes Makrellrevyen med det som er deres uttalte målsetting: å lage folkelig, lettfattelig og lokalt forankret humor.

Det kokte helt greit på Teateret i kveld, for å si det på sørlandsk.

Miriam Myrtel Pedersen framfører countrysangen sin sammen med gitarist Stian Omdal. Foto: Gunstein Myre

Fakta
Makrellrevyen – Nå koker det greit

Med: Mathea Kilane, Kjetil Stray Homme, Fredrik Landmark, Thomas Askeland Svendsen, Miriam Myrtel Pedersen og Maria Elise Thorkildsen
Band: Stian Omdal, Anders Hardeland og Nathan Kvarsten Crampah
Regi: Fredrik Borgen Jakobsen og Johannes Blåsternes
Produksjonsansvarlig: Mathias Falch
Sted: Intimscenen på Teateret i Kristiansand
Tid: Torsdag 30. juli (premiere)
Publikum: Cirka 80 (utsolgt)